

Dr.BARna

☛ Je štěstí narodit se v pátek třináctého? Aničky Linhartové, čerstvé dcery Jany a Jakuba z Jauvajsu, se budeme moct zeptat až za pár let. Možná ji sem kapela vezme už napřesrok, to už bude umět chodit.

Z autobusu, stojícího na nádraží v Jihlavě, to vypadalo, že se Ince udělalo nevolno. Nebo že by se zhroutila a brečí? Chvilku předtím s někým mluvila mobilem, v televizním seriálu by takový vývoj byl naprosto logický. Kdepak. Po chodníku lezl brouk a spatřiv Inčinu botu, ihned se k ní vydal. Trochu kulhal, chudák, ale nevzdal to a vylezl na ni. Možná tušil, že jedeme do Telče. Ne že bychom mu to nepřáli, ale nakonec jsme ho nechali v Jihlavě. Ve spleti nadšených nohou v pohádkovém městě by asi dlouho nepřežil. Ale byla by to krásná smrt. *-HH-*

Klokani olympijská dílna

exkluzivně z Athén pro sportovní nadšence - H.K.

Zdravíme všechny z daleké cesty Olympioniků, chceme Vám shrnout naše zážitky z cest: Vyjeli jsme čtvrtého ve středu... Jihlava, Vídeň, Vilach, Benátky, Rimini, Bari - nonstop. O půl druhé ve čtvrtek příjezd do Bari. A pak si do pondělka užívali Itálie. Brindisi, (L)Otrando atd. Další naše cesty vedly trajektem do Igumenisi. Příjezd byl naplánován na 3:30 námi už nepamatovaný den. Trajekt byl velice levný, cena odpovídala cestě.

15/2004

-HH- Honza Hučín Bengi Harry -int- Internet drby&ostatní Velký Informátor

meuveu@uj.cz
www.prazdminyvtelci.cz

Sauna zdarma. Po prostudování průvodce byla cesta vytyčena směrem na Olymp. Cestou pouze odbočka na Meteoru. Olymp zdolán - za 11 hodin asi tak 40 km, průvodce doporučoval minimálně dva dny. Klokán se poklonil bohům a prosil o přízeň při maratónském běhu... uvidíme. Dále následoval Volos, Delphi (vyvěštěn dobrý osud při závodě, ale lezlo to z nich jako z chlupeť deky, tak snad!), Théby, Athény. Velkolepé zahájení Olympiády stihl v časovém limitu pouze Hajlí (novinářské VIP boxy stály zato, příjemné posezení s Američany a Řeky vřele doporučuji - výborná společnost, občerstvení a zábava s nezapomenutelným výhledem, suvenýry mám v kufříku a dalších sto fotek na kartě a nevím, co s nimi), dále Klokán s desetiminutovou prodlevou (procházel vagóny najíždějícími na plochu stadiónu, pouze nebyl k zhlédnutí ve své pravé podobě - místo tradiční modré košile zvolil nenápadné černé tričko, které se stalo jeho osudem) avšak místo u plochy také není k zahození. A Kislík stál pod olympijským ohněm s pořadateli před branami stadiónu. Lístky stály 950 euro, ale nakonec padla Klokani 100procentní sleva. Dnes spíme na Ilmondo v super hotelu, všichni sem přijďte, je to tu skvělý a skoro zadarmo. Hurá za dalším dnem a Klokani slevou... *Klokán, Hajlí, Kislík*

ZPRAVODAJ

speciální olympijské vydání | číslo 15 | sobota 14. srpna 2004

Dlouhé čekání na Nebe počká

Když jsem se začínal učit hrát na kytaru, moc jsem chtěl umět zahrát Pohádku a Kluziště. Obě písničky jsem tehdy znal jen z podání svého vedoucího ve skautu. Teď už jsem velkej kluk a zahraju krom jiného i tyhlety věci, ale z každého koncertu pana Karla Plíhala si odnáším tam někde vzadu v hlavě hrající jinou, kterou bych si rád někdy zahrál. Tyhlety písničky mě provázely všude, s každou mám spojenou nějakou vzpomínku, na podařené vikendy, učil jsem se při nich kdysi na maturitu, deštivá odpoledne sám doma u starého kazetáku s ještě starší kytarou, kdy jsem se pokoušel přijít na to „jak to tam sakra hraje“, lásky s velkým L, rozchody, smířování, smutky, chmury, radosti... Tohleto všechno slyším v Plíhalových písničkách já. Viděl jsem včera v zámecké zahradě na nokturu u zdi usazeného pána, v ruce zmolujícího pomačkanou fotku nějaké slečny a cosi si broukal. Jiná slečna se slzy ani nepokoušela skrývat. V těhle písničkách je schováno tolik smutku a něhy, ale i radosti, že slabší povahy jsou často hned naměkko. Ti, co stejně jako já očekávali, že se dozví, kdy vyjde už hodně dlouho avízovaná deska Nebe počká, měli smůlu. „Kytary už mám natočený, teď ještě ten zpěv,“ pronesl Mistr. Úplně stejnou větu jsem od něj slyšel v dubnu v Brně. Tak nevím, nevím... Jak jste si jistě všimnuli, koncert snímalo několik kamer a nedivil bych se, kdyby DVD vyšlo dříve než to CD. Co mě zamrzelo, bylo to, že jsem neslyšel žádnou novou báseň. Mistr střídal kytary jak jedna nejmenovaná pořadatelka pořadatele a brzy byla přestávka. Protože jsem během ní dával vrácenky, udivilo mě, že hromada diváků už na druhou půlku nepřišla. I když vzhledem k zaplněné zahradě to asi nebylo moc vidět. Druhá půlka (koncertu samozřejmě) utekla ještě rychleji, v ní mě zaujala co vím jediná acapelová písnička Karla Plíhala a hlavně vánočně laděný závěr se sněžnými skútry. A romantická baseň na závěr (včera nezazněla, ale je fakt dobrá):

Láska je hluboká strž
Láska je hluboká strž,
tak sebou nemel a drž.

Bengi

Předkocour zpozdil Kocoura

Půl páté odpoledne a kolem pódia na náměstí shluk lidí. Že by začala Kocouří scéna dřív? Kdepak, to jenom přišlo jedno z neplánovaných překvapení, o které ostatně v Telči nikdy není nouze. Skupina bříšních tanečníků a tanečnic předváděla své umění na hudbu, která sice podle mého soudu nebyla vždycky úplně stylová, ale dodávala správný rytmus, a to stačilo. Člověk by nevěřil, jak dojem podpoří vhodný úbor – kdyby stejní lidé tančili v tričku a kraťasech bez cinglárky a šperků, byli by spíš za blázny, takhle zcela oprávněně sklídili úspěch. Největší potlesk patřil chlapci v červeném. Tanečníci spořádaně skončili čtvrt hodiny před pátou, ale dav lidí se rozcházel pomalu, a tak hostující zvukař Kuba Lis stihl postavit aparaturu a nazvučit skupinu Šantré s půlhodinovým zpožděním. A to mě moc mrzelo, protože po třech úvodních víceméně standardních (pro mě nepříliš záživných) folkovkách začala kapela předvádět, co jí dělá unikátní: skvělá souhra kytary a bezpražcové baskytary, jistý a hbitý hlas zpěvačky Inky i kytaristy Dušana, zajímavé texty a harmonické postupy. Ani jedna zbytečná nota, ale také žádné hluché místo. Velká škoda, že jsem Kocouří scénu musel opustit předčasně, abych vám stihl napsat tenhle článek a vydal se za dalšími povinnostmi. -HH-

Hradní duo

Jsme skupinou, která působí na české hudební scéně již přes šest let a během svého účinkování se nám dařilo a daří rozdávat svou hudbou pohodu a klid do uspěchaných duší současného člověka. Skupina sama o sobě tvrdí, že hraje pseudolidovou hudbu. Tedy lidové písně ve vlastních úpravách a své vlastní „lidové“ písně, které, jak řekl kritik, jsou od těch pravých k nerozeznání. Skupina se snaží vnášet do svých písní prvky blues, jazzu, reggae a rocku, což se jí v mnoha případech daří. Mezi českou a moravskou písňovou tvorbou můžete také najít vánoční písně a koledy, nebo skladby s irskou a keltskou tematikou. Skupina má za sebou tři úspěšné CD. -int-

Ginevra

Jak jinak zakončit Prázdniny na nádvoří zámku než skupinou, která právě na hradech a zámcích často hraje? Jméno má sice po skotské královně z legend o králi Artuši, ale její hudba je česká a texty na tuzemská středověká témata: o čem jiném by byly písně s názvy jako Opat Jan, Mistr kat nebo Příbramské korbele? Tim připomíná dnes již nehrající skupinu Klíč, projev Ginevry je ovšem zemitější a v dobrém smyslu přímočarý. Za sedm roků existence uchvátí už velké množství diváků, dokladem je vítězství v divácké soutěži o Krtečka na festivalu Zahrada v roce 2001. Kapela vydala už dvě alba: Bída a Tak do plnejch džbánů. -HH-

www.ginevra.cz

Hradišťan

„Požáry ze čtyř stran hoří léto / Omamné kvetou akátové háje / zelená duše vína doutná na vinicích / krvácí vlčí máky v obilí“
Poznáváte? Tento poetický text Jana Skácela zhudebnil Jiří Pavlica, pod jehož vedením se tradiční cimbálková už 26 let mění a otevírá mnoha dalším žánrům. Kromě moravských lidovek, s nimiž na rtech se v tomto kraji každý už narodí, tak svým posluchačům předkládá pásma k zamyšlení (O Slunovratu, O člověku) a k obohacení jinou kulturou (fúze s různými proudy world music nebo s tuzemskými folkovými skupinami).

„Ubývá míst kam chodívala pro vodu / starodávna milá / kde laně tišily žížeň kde žila rosníčka / a poutníci skláněli se nad hladinou / aby se napili z dlaní“ -HH-

www.hradistan.cz

•••••nádvoří

•••••nádvoří

Pražský studentský orchestr

K příjemně strávenému nedělnímu odpolední patřily za časů našich prarodičů promenádní koncerty. Věkový průměr čtenářů Zpravodaje asi nebude tak vysoký, ale určitě si i oni rádi poslechnou trochu oddechové klasické hudby v podání skvělého orchestru. Těleso, které se blíží k padesáti letům trvání, se může bez potíží měřit s profesionálními orchestry. Pokud máte na konci festivalu pocit, že na housle se hrají jen jiggy, reely a bluegrass, přijďte si užít trochu jiného zvuku. Koncert se koná v rámci projektu Česká inspirace.

www.praguestudentorchestra.cz

www.czech-inspiration.cz

Echte Fichte

Perförmens - divadelní kus se šermem.

Zatrestband

Vysmátý a unavený tanečník, toť podle vlastních slov cíl swingového bandu z nedaleké Třešti. Telč rozoznává klasické kusy pánů Ellingtona či Ježka a pokud se vám nohy samy rozběhnou, zapomeňte na to, že jste jen v tričku a na zádech máte batoh, popadněte nejbližší osobu nejlépe opačného pohlaví a už si to suňte po ztemnělém náměstí...

www.tancirnatrest.cz

•••••odpoledne na náměstí

•••••divadlo na náměstí

•••••tanečnírna na náměstí

Poslední neděle

15.8.2004

14:00h koncert
15:00h náměstí
16:30h rodnice
17:00h náměstí
18:30h náměstí
19:30h zámek
22:30h náměstí
24:00h náměstí

africké příběhy
UNKULUNKULU nejen divadelní představení
Prážský **STUDENTSKÝ** promenádní koncert
ORCHESTR
v rámci České inspirace
DERNISAGE výstavy fotografií
z historie festivalu
Kocouří scéna
HRADNÍ DUO
koncert **ECHE FECHTE** performens
GINEVRA & HRADIŠŤAN
Petr Píša
ZATRESTBAND tanečnírna
OHŇOSTROJ Bílá Paní

SLAVNOSTNÍ ZAKONČENÍ FESTIVALU

Prázdniny v Telči

DÍLNY ZÍTRA V LIDUŠCE

- malování hedvábných kravat a roset (obrázky do oken)
- malování na sklo
- vícebarevná batika
- tisk a barva na textil
- tiřfani - šperky ze skla